

κέντημα

κέντημα, το, ουσ. [<αρχ. κέντημα <κεντώ], το κέντημα. **1.** το τρύπημα με την άκρη μυτερού εργαλείου ή αντικειμένου: «όταν θα κόβεις τα τριαντάφυλλα, πρόσεξε το κέντημα απ' τ' αγκάθια». **2.** το τσίμπημα μέλισσας ή άλλων εντόμων: «απ' όλα πιο οδυνηρό είναι το κέντημα της σφήγκας». **3.** η παρακίνηση, η προτροπή: «αν δεν του 'κανες εσύ το κέντημα να προχωρήσει τη δουλειά, θα βρισκόταν ακόμα στην αρχή». Από την εικόνα του ατόμου που πετάγεται μπροστά, όταν κάποιος το πιέσει δυνατά από πίσω με κάποιο αιχμηρό αντικείμενο, ή από το κέντημα των βοδιών με τη βουκέντρα για να προχωρήσουν. **4.** ο αυνανισμός, η μαλακία: «έχει τρελαθεί στο κέντημα αυτός ο άνθρωπος». Από το ότι, όπως και στο κέντημα, έτσι και στην περίπτωση αυτή μεσολαβεί το χέρι. **5.** (θαυμαστικά) κατασκευή, ιδίως χειροποίητη, που έχει προσεχτεί πάρα πολύ ακόμα και στις πιο μικρές λεπτομέρειες: «μου 'κανε μια δουλειά κέντημα!». **6.** (στη γλώσσα του ποδοσφαίρου) οι άνετοι και με απaráμιλλη τέχνη ελιγμοί ποδοσφαιριστή ή και ολόκληρης της ομάδας μέσα στο γήπεδο με την μπάλα στα πόδια: «όταν αρχίζει το κέντημα αυτός ο παίχτης, χάνουν οι άλλοι την μπάλα». Από το ότι, για να γίνει ένα καλό κέντημα, απαιτείται μεγάλη δεξιότητα. Συνών. *ζωγράφισμα*. **7.** (στη γλώσσα των ναρκωτικών) τα συνεχόμενα τρυπήματα από τις ενδοφλέβιες χρήσεις·

- αν ήταν η βλακεία κέντημα, θα 'χε κάνει την προίκα του, είναι πάρα πολύ βλάκας·

- αν ήταν η μαλακία κέντημα, θα 'χε κάνει την προίκα του, είναι πάρα πολύ μαλάκας.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας